

Men ved Gjennemførelsen af denne Tanke støder man strax paa forskjellige Vanstæligheder. Først bemærkes, at de fremtidige Secondlieutenanter ikke kunne paralleliseres med de nuværende; disse have fast Ansættelse, ere pensionsberettigede og kunne antages alle at aspirere til at blive i Befalingsmandsstillingen for Livstid; men Secondlieutenanterne efter den nye Plan ere ikke saaledes stillede; Størstedelen af dem ere Elever i Officersskolen og kunne ikke vente at opnaae fast Ansættelse i Hæren, men maae være forberedte paa efter 1 à 2 Aars Tjeneste som Secondlieutenanter at blive hjemsendte med Orlovspenge og de øvrige Fordele, som Loven sikrer dem. Hvor mange af de Secondlieutenanter, som ere i Lønning ved Hæren, man vil kunne gjøre Regning paa som vordende Premierlieutenanter, er det ikke muligt at forudsæe med Bestemthed; vi antage, at deres Antal kan sættes til $\frac{2}{5}$ af det hele Antal.

Dernæst maa tages i Betragtning, at ved den nye Plan vil det numeriske Forhold imellem Capitainer og Lieutenanter blive væsentlig forrykket. I Hæren ere nu af hver 100 subalterne Linieofficerer 34 Capitainer og 66 Lieutenanter; efter den nye Plan ville, naar $\frac{2}{5}$ af de lønede Secondlieutenanter og de 20 nye Premierlieutenanter ved Reservebatalionerne medregnes, af hver 100 subalterne Linieofficerer være 40 Capitainer og kun 60 Lieutenanter. Herved blive Forfremmelsesforholdene stillede saa meget gunstigere, at man, naar man vil bevare den hidtilværende Middeltal for alle Officerer, ikke kan bevare Middeltal for hver Klasse for sig, men maa ledes af den nuværende Middeltal for begge Classer tilsammen.

Der er nu omtrent 500 Capitainer og Lieutenanter af Linien i Hæren, og deres Lønninger udgjøre tilsammen henved 450,000 Rd. Middeltal for disse 2 Classer er altsaa henved 900 Rd. aarlig. Skal dette Forhold fastholdes, maa der skee nogen Formindskelse i enkelte af de i Lovudkastet opførte Lønninger, og dette vil selvfølgelig kunne skee paa mange forskellige Maader. Af de forskellige Forslag, som Udvalget har drøftet, have vi foretrukket følgende:

Secondlieutenanterne beholde den af Ministeren foreslaaede Lønning, 360 Rd.

Premierlieutenanterne erholde en Gjennemsnitsgage af 600 Rd.

Capitainerne erholde en Gjennemsnitsgage af 1,425 Rd.

En saadan Lønningsmaade vil nemlig forvolde Statskassen følgende Afgifter:

til 58 Secondlieutenanter à 360 Rd.	20,880 Rd.
til 281 Premierlieutenanter à 600 Rd.	168,600 —
til 220 Capitainer à 1,425 Rd.	313,500 —

til 559 subalterne Officerer 502,980 Rd.
hvilket giver en Gjennemsnitsløn af 900 Rd. til hver af dem.

Det er imidlertid ikke alene af Bigtighed at faae Gjennemsnitsgagen bestemt; en heldig Ordning af det indbyrdes Forhold imellem de forskellige Lønningsgrader, for hvilke der er fastsat et fælles Middeltal, kan blive af væsentlig Betydning for den gode Ordning af Lønningsforholdene.

I denne Henseende har Udvalget især beskæftiget sig med det Spørgsmaal, om det ikke vilde være rigtigt at indføre en Lønningsmaade med bestemte Alderstillsæg for Hærens Officerer. Til Støtte for et saadant Forslag er anført, at det i de senere Aar gjennemgaaende er blevet anvendt i de af Rigsdagen vedtagne Lønningslove, at det er vedtaget for Marinens Officerscorps, som har følt sig tilfreds dermed, og at det er en stor Fordel for vedkommende Embedsmand, indenfor visse Grændser forud at kunne vide, hvor stor hans Embedsindtægt til en vis Tid vil blive. Naar Udvalget desuagtet ikke har kunnet slutte sig til et herom udarbejdet Forslag, er Grunden dels den, at Alderstillsægssystemet i saa talrige Classer, navnlig i